

عنوان مقاله:

پیچیدگی‌های سبک اصفهانی یا هندی و زمینه‌های پیدایش آن

محل انتشار:

متن شناسی ادب فارسی، دوره 2، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

قهرمان شیری - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

جریان غالب بر ادبیات عصر صفوی، به دلیل قرار گرفتن در متن حکومتی ایدئولوژیک، رگه‌های نیرومندی از فرمالیسم را در بطن خود نهفته دارد. فرم‌گرایی و نگرش غیر ایدئولوژیک و سنت ستیزی و مبارزه به شیوه‌های غیر سیاسی و تساهل و تسامح و نگرش فرامذهبی و فراملیتی که از خصوصیات این ادبیات است، در واکنش به رویه‌های کاملاً وارونه با این گونه شاخصه‌ها، در ادبیات این دوره مطرح گردیده است. بر اساس این ذهنیت و در واکنش به زمانه و زمینه‌های فرهنگی آن است که در ادبیات این دوره، پیچیدگی و دگراندیشی و مضمون یابی و منطق تمثیلی و استقلال و فقدان وحدت در ابیات و نوآوری در همه موضوعات از اهمیت اساسی برخوردار شده است. چون همه این ویژگی‌ها در فرهنگ ساده و سنتی و یک‌رنگ و تقلیدگرانه حاکم بر جامعه به فراموشی سپرده شده است. البته تأثیر نردهای محفلی در قهوه‌خانه‌ها و گویش فارسی زبانان هندوستان و خلاقیت‌های شماری از شاعران اصفهان و شهرهای پیرامون آن را بر شکل‌گیری این سبک نیز نباید به فراموشی سپرد.

کلمات کلیدی:

سبک هندی، اصفهان، فرم‌گرایی، صفویه، سنت، ایدئولوژی، حکومت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1182721>

